

คำวินิจฉัยของ นายจุ่มพล ณ สงขลา คุ้กาการศาลรัฐธรรมนูญ

ପ୍ରକାଶକ

ວັນທີ ៣៣ ສຶງຫາຄມ ແຂວງ

เรื่อง ขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่า การสั่งให้สมาชิกภาคแห่งสภากเทศบาลสื้นสุดลงด้วยการยุบสภา
เทศบาลของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการแต่งตั้งคณะกรรมการชั่วคราว
ของผู้ว่าราชการจังหวัด ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

ด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๓๗ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗๔ และมาตรา ๕๕ (๔) ออกคำสั่งให้สามาชิก สภาเทศบาลเมืองมุกดาหาร และเทศบาลตำบลลับบ้านพู ลึ้นสุดสามาชิกภาพด้วยเหตุถูกยุบสภาเทศบาล ตามวาระที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๕ วรรคห้า (๔ ปี) และผู้ว่าราชการจังหวัดมุกดาหาร ได้อาศัยอำนาจความในมาตรา ๕๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๕ แต่งตั้ง คณะกรรมการชี้ขาดเพื่อดำเนินกิจการของเทศบาลเมืองมุกดาหารไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการชี้ขาดใหม่ นายกเทศมนตรีชั่วคราวเพื่อดำเนินกิจการของเทศบาลเมืองมุกดาหารไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งคณะกรรมการชี้ขาดใหม่ นายนิจัชัย วิจิตรานิจ นัยว่า การสั่งให้ สามาชิกภาพแห่งสภาเทศบาลลึ้นสุดลงด้วยเหตุถูกยุบสภาเทศบาล การสั่งให้เทศมนตรีทั้งคณะกรรมการชี้ขาดใหม่ ดำเนินการตามกฎหมายและข้อบังคับด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๒ และ ๒๘๓ วรรคสอง หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในการณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาвинิจฉัย” ตามบทบัญญัติดังกล่าวຍ่อมหมายถึงกรณีที่จะต้องมีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรนั้นเองเกิดขึ้นแล้ว องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาจึงจะมีสิทธิเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งแม้จะได้ความว่าเทศบาลเมืองมุกดาหารและเทศบาลตำบลบ้านพรุจะถูกสั่งยุบสภาพเทศบาลไปแล้ว และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตัวชี้ขาดไว้ตามแต่ก็ไม่ปรากฏว่าเทศบาลทั้งสองแห่งคัดค้านหรือไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดแต่อย่างใด จึงไม่อาจถือว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของเทศบาลทั้งสองแห่ง

เกิดขึ้นตามนัยของมาตรา ๒๖๖ เมื่อตามคำร้องไม่ปรากฏว่าเทศบาลตำบลท่าข้ามซึ่งเป็นองค์กรหนึ่งตามรัฐธรรมนูญถูกรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งให้สมาชิกภาพแห่งสภาพเทศบาลสิ้นสุดลงด้วยเหตุยุบสภาพเทศบาล ดังเช่นเทศบาลเมืองมุกดาหาร และเทศบาลตำบลบ้านพรุ ดังนั้น เทศบาลตำบลท่าข้ามย่อมไม่อยู่ในฐานะที่จะเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอาศัยบทบัญญัติดังกล่าวได้เนื่องจากยังไม่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตนเองเกิดขึ้น จึงไม่อยู่ในขอบเขตอำนาจที่ศาลรัฐธรรมนูญจะพิจารณาอนิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่าเทศบาลตำบลท่าข้ามไม่มีสิทธิเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาในที่สุด ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๖

นายจุนพล ณ สงขลา